

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2978/2019
04.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Секулић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Савић, адвокат из ..., ради утврђења престанка обавезе издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 132/19 од 20.03.2019. године, у седници одржаној 04.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 132/19 од 20.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П2 86/18 од 17.12.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је почев од 01.03.2018. године престала законска обавеза тужиоца, утврђена правноснажном пресудом Основног суда у Пожеги, Судска јединица у Ивањици П2 114/12 од 10.01.2013. године, да доприноси издржавању туженог, што је тужени дужан признати. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 132/19 од 20.03.2019. године, преиначена је првостепена пресуда и одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је почев од 01.03.2018. године престала законска обавеза тужиоца утврђена правноснажном пресудом Основног суда у Пожеги, Судска јединица у Ивањици П2 114/12 од 10.01.2013. године да доприноси издржавању туженог, што би тужени био дужан да призна и обавезан тужилац да туженом накнади трошкове поступка од 54.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиоца.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању на коме је заснована побијана одлука, пресудом Основног суда у Пожеги, Судска јединица у Ивањици П2 114/12 од 10.01.2013. године тужилац је обавезан да доприноси издржавању детета, овде туженог, у висини од 8.000,00 динара месечно, почев од 01.07.2012. године па убудуће док обавеза издржавања по закону траје или не буде измењена исплатом на руке туженом, чиме је измењена пресуда Општинског суда у Ивањици П 2125/09 од 21.10.2009. године, с тим што је доспеле а неисплаћене износе дужан платити одједном. Тужени је рођен ...1994. године и након завршене средње школе, у статусу самофинансирајућег студента, школске 2013/2014 године уписао је прву годину основних академских студија – студијски програм ... на ... факултету у Школске 2014/2015 године уписао је другу годину студија у статусу самофинансирајућег студента, а у школској 2015/2016 години обновио је упис друге године студија. Тужени је у периоду јануар – октобар 2014. године положио седам испита, а у периоду јун – јул 2015. године положио је два испита и стекао укупно 51 ЕСПБ бод. Тужени је до јуна 2016. године слушао предавања, када је отказао стан и вратио се за У школској 2016/2017 години тужени није регулисао статус, те се сматра да је исписан са ... факултета у

Док је студирао на ... факултету у ... тужени је становао у изнајмљеном стану чији закуп је износио 130 евра, без трошкова комуналија, струје и других трошкова везаних за коришћење стана. За време студија повремено је радио преко студентске задруге.

Тужени је школске 2016/2017 године уписао прву годину студија као буџетски студент на ... школи ... струковних студија у ..., на студијском програму У школској 2017/2018 години уписао је другу годину студија, а у школској 2018/2019 године уписао је трећу годину студија као буџетски студент. Редовно присуствује настави на ... школи ... и струковних студија у ... и полагао је испите у свим претходним испитним роковима и у периоду јануар – јун 2017. године положио је седам испита, а у периоду јануар – јун 2018. године шест испита.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да се школовање туженог не може подвести под појам редовног школовања у смислу одредбе члана 155. став 2. Породичног закона, јер не постоји континуитет у школовању и испуњавању школских обавеза, без обзира што је актуелно тужени редован студент који почев од школске 2016/2017 године редовно испуњава обавезе и полаже испите на другој високо школској установи, због чега је усвојио тужбени захтев тужиоца. Међутим, другостепени суд је оценио да постоји континуитет у школовању и испуњавању школских обавеза, због чега се школовање туженог може подвести под појам редовног школовања, те да нису испуњени услови из члана 155. став 2. Породичног закона да се утврди да је престала обавеза тужиоца утврђена правноснажном пресудом да доприноси

издржавању туженог, због чега је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца као неоснован.

По оцени Врховног касационог суда одлука другостепеног суда је заснована на правилној примени материјалног права.

Одредбом члана 155. став 2. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/05 ... 6/15) прописано је да пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26. године живота.

Сагласно наведеном, родитељи су дужни да издржавају своје дете које се редовно школује до истека времена трајања школовања у одговарајућој школи, односно факултету, али у сваком случају обавеза престаје кад дете наврши 26. година живота. У конкретном случају, тужени је све до јуна 2016. године (када је отказао стан и вратио се за ...) слушао предавања на ... факултету у ... и у периоду јануар – октобар 2014. године положио је седам испита, а у периоду јун – јул 2015. године положио је два испита и стекао укупно 51 ЕСПБ бод. У школској 2016/2017 години тужени није регулисао статус, те се сматра да је исписан са ... факултета у ..., али је те исте школске 2016/2017 године уписао прву годину студија као буџетски студент на ... школи ... струковних студија у ..., где редовно испуњава обавезе, слуша предавања, полаже испите, да је 2017/2018 године уписао другу годину студија, а школске 2018/2019 године уписао је трећу годину студија као студент на буџету. Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда правилан је закључак другостепеног суда да чињеница да је дошло до промене факултета у једној школској години (2016/2017), као и чињеница да тужени на другом факултету редовно полаже испите и да је у време подношења тужбе уписао трећу годину студија као студент на буџету говоре о постојању континуитета у школовању и испуњавању школских обавеза, због чега се школовање туженог може подвести под појам редовног школовања. Стога је правилно другостепени суд применио материјално право када је закључио да нису испуњени услови из члана 155. став 2. Породичног закона да се утврди да је почев од 01.03.2018. године престала обавеза тужиоца утврђена правноснажном пресудом да доприноси издржавању туженог.

Неоснован је навод ревизије да се школовање туженог не може подвести под појам редовног школовања, јер не постоји континуитет у школовању, као ни континуитет у испуњавању школских обавеза, те да је исписом у школској 2016/2017 години дошло до прекида у редовном школовању туженог, а самим тим и престанка обавезе тужиоца да доприноси његовом издржавању. Наиме, студенти који се финансирају из буџета и студенти који се сами финансирају сматрају се лицима која се редовно школују, под условом да редовно извршавају факултетске обавезе и полажу испите у складу са интерним прописима факултета. Услов је да се школовање одвија континуирано, без великих прекида, или ако прекиди нису последица немара пунолетног детета који се школује. Како су сходно цитираној законској одредби члана 155. став 2. Породичног закона родитељи дужни да издржавају своје пунолетно дете које студира, све до навршене 26. године, сразмерно својим могућностима, то је за ову обавезу родитеља без значаја околност што је дете заостало у полагању испита, ако тај застој није знатан и ако он није последица немара детета које се школује. Како у

конкретном случају застој у студирању туженог није знатан и није последица немара туженог, будући да је тужени полагао испите на ... факултету у ... и до јуна 2016. године слушао предавања на истом факултету, те да је за време студија у ... повремено радио преко студентске задруге како би могао сносити трошкове студирања, те да је због немогућности да даље плаћа стан у ... исти отказао у јуну 2016. године и вратио се у ..., након чега је исте школске 2016/2017 године уписао прву годину студија као буџетски студент на ... школи ...струковних студија у ..., да је у време подношења тужбе уписао трећу годину студија као студент на буџету, да редовно испуњава обавезе, слуша предавања и полаже испите што говори о постојању континуитета у школовању и испуњавању школских обавеза, то се и по оцени Врховног касационог суда школовање туженог може подвести под појам редовног школовања. Стога је правилно другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца као неоснован.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић